

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria. iij. infra octa. Pente. Textus euangel[ij]. Joa[n]: cap. x.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Tractatus

II

manifestari corā deo: ut approbent: et
in sua conscientia / ut gaudeat quis fm
illud. i. Lop. i. Blia nra hec est testimo-
niū scie nr̄e: et corā hoīb ad honore dī
et fidei utilitatez: fm illd. Dat. v. Sic
lucear. tē. nō aut ad honore p̄p̄. Hec
ex illo. Et intellige q̄ licet manifestatōz
apō hoīes q̄rere p̄fectis. Unū s. Thoī.
dicit q̄ sceti hoc appetūt. Glide de h̄ fe-
ria sexta post dñicam q̄nq̄ gesime. Gel
dicit (ut manifestent opa eius). i. non
veret publicari q̄tū est ex natura suop̄
oper. q̄uis forte velit p̄p̄ humilitatē et
nō p̄p̄ verecundia laterel (q̄ in deo). i.
fm dēū (sūr facta) et q̄nter nō sunt rep̄-
hensibilita: sed laudabilita. q̄ dūs malū
velle nō p̄t. In hac pre est documētū
Irale q̄ p̄ctū est causa / vel salte occasio
morādi in p̄ctō. Greg. Pctū q̄ statim
p̄pniam nō diluit: mox suo pondere ad
aliud trahit.

Feria. iij. infra octa. Pente.

Textus euangēl. Joā: cap. x.

Qui nō intrat per ostiū
in ouile ouiū: sed ascē-
dit aliunde: ille fur est et
latro. Qui autē intrat
p̄ ostiū: pastor est ouiū. Huic o-
stiarins apit: et ones vocē ei⁹ au-
diunt. Et p̄prias ones vocat no-
minatim: et educit eas. Et cū p̄-
prias ones emiserit an̄i eas va-
dit et ones illū sequunt: q̄r scūt
vocē ei⁹. Alienū aut nō sequunt:
sed fugiunt ab eo: q̄r nō nouerūt
vocē alienor. Hoc pueriū di-
xit eis Iesus. Illi aut nō cognō-
nerūt qd loqret eis. Dixit ḡ eis
iterū Iesus. Amē amen dico vo-
bis: q̄r ego sus ostiū ouiū. O m̄s
quorqt venerūt: fures sunt et la-
troes: sed nō audierūt eos ones.
Ego sum ostiū. Per me si quis
introicerit saluabilis: et ingrediet

et egredies: et pascua inuenies.
Fur nō venit nisi vt furet et ma-
ctet et perdat. Ego veni vt vita
habeat et vt abūdātius habeat.

Qui non intrat per
ostiū in ouile tē. Joā. x. Pre-
sens euāgeliū tria p̄tinet p̄
cta. In p̄mo rangit q̄ddā p̄
verbū. In scđo exponit illd. In tertio
cōparatio fit inter furē et bonū pastore.
Quātū ad p̄mū scđēdū est fm Lop.
q̄ ante p̄sentia vba chis arguerat pha-
riseos de cecitate: q̄r in eū nō credebat.
S̄z q̄r potuissent dicere: ideo tenō seq̄
mur q̄r nō tenemur: cū nō sis pastor: sed
errone⁹. iō vult se ondere pastore verū.
Premittit tñ aliq̄ de fure. q̄r opposita
luxuria se posita magis elucēcūt. S̄z fm
Aug. ista dicunt h̄ phariseos et illes: q̄
quāndā iusticiā operū habētes: et fidem
chis nō habētes credūt se recte vluere.
q̄r nō ē vez. Unū ait. Nec bi vluere dī-
cendi st̄ q̄ fine bñ vluēdi aut cecitate ne-
scunt: aut inflatiōe p̄tenunt. Hec ille.
Dicit ḡ. (Amen amē) i. vere (dico vo-
bis) geminat aut ly amē: causa mator̄
expōssionis (Qui nō irrat p̄ ostiū in ou-
le ouiū) fm Aug. et Lop. et s. Tho. ec-
dēs: istud ouile est ecclia. i. cōgregatio
fidelū: sive ecclia sive synagoga dicat:
ones aut st̄ fideles. Scēndū est aut q̄
ad ouile itrat ouis vt p̄fuerit: et pastor p̄n-
cipalis. i. dñs Iesus: ac substitut⁹. i. vica-
rius et v̄r cōseruet ones: et fur vt furet.
sed duo p̄mū p̄ ostiū intrāt. De oīb aut
bis ingressib loquit dñs. S̄z p̄ intelle-
ctu dicēdoz scēndū est: q̄r cū duplex sit
spūalis pastor. i. p̄ncipalis. i. chis. et sub-
stitut⁹. i. platus. et ip̄e chis sic ostiū re-
spectu pastoris substituti: respectu ip̄i⁹
chis op̄z aliud ostiū intelligere. i. sc̄pturā
ip̄am et dei volūratē expōssas in sc̄ptura
q̄ destinauit chis in pastore ḡtib. Unū
ouib et pastoriū substitut⁹ ostiū ē chis
sc̄ptura loqns d̄ chis: si ip̄i chis ostiū
ē sc̄ptura et d̄s. Istd iōt ostiū h̄ Lop.
est sacra sc̄ptura: que facit fidelib⁹ q̄r
ostiū facit ouib. Unū ait. He lez sc̄ptul

Fe. III. infra octās Penteco.

re del cognitōne ap̄iunt: he oues custo q̄ p̄cepta ch̄i paupr̄ate p̄ pecunias r̄ p̄
 dūt r̄ lupos supuenire n̄ p̄mitr̄: here p̄ pecunias vult itare vt simoniac⁹
 tics itrotū p̄cludētes. Hec ille. Aug. Quarto q̄ p̄empta p̄itate, q̄ ch̄is est p̄
 āt p̄ ostiū intelligit ch̄im: s̄z reuera idē ē fidelis ingredit. vt hypocrita. Quarto
 sensus Aug. r̄ Chry. Nā i ch̄io sūt im q̄ p̄cepta ch̄i m̄asuetudie p̄ violentiam
 plete scripture: iō q̄ p̄ scripturas intrat: in⁹ vult ī gredit: vt intrutus (ille fur ē r̄ lab
 trat ēt p̄ ch̄im. i. fide r̄ p̄uersatiōez ch̄i tro) Hoc aut̄ p̄rie nō intelligit deo q̄l
 p̄ guā q̄s effici de nūero ouis ch̄i. Lū intrat vt si ouis tm̄: nullā sug ouis ha
 em ip̄e ch̄is se dicat ostiū nō ē r̄onabile bitur? p̄tare. Talis em si male ingre⁹
 p̄ Chrys. alīd p̄ ostiū voluerit intelligit. nulli nisi sibi nocet. S̄z q̄ intrat q̄sl
 re: n̄i dicas q̄ loq̄t ō ostio vt quenct p̄n alīqd sup̄ oues p̄tatis habitur? vt pa⁹
 cipali pastori tm̄. Sine q̄ sit scriptura si stor p̄ncipalit vel subrogat? r̄ nō intrat
 ue fides v̄l vita ch̄i: iō dī ostiū quia ad p̄ ostiū ē fur. Lū em ad ouis v̄llitatem r̄
 ouis dicit: r̄ itep ex ouis ad pascua et ḡlam dñi deberet intrare: itrat ad suū
 ne viriditatis. S̄z alīcēdit aliūde. Hoc ē cōmodū r̄ sua gl̄ia p̄sequēdā. Ideo ex
 em Chry. allā sibi z nō legitimā viā fa re aliena sine volūtate dñi lucru expedit
 cit. Tales aut̄ sūt mlti: vñ nō specificat q̄d est furari. Uideit aut̄ Aug. r̄ similis
 viā p̄ quā sine ostio intrat: q̄ malū mul sc̄tis Tho. sic inter ista distingue: vt
 tis modis sit. Et q̄dē q̄ ingredit vt pa⁹ furis sit rape: latronis occidere. Enī et
 stor p̄ncipalit: alīcēdit aliūde q̄n nō ē p̄ vo latro p̄rie dicit q̄ latens in siluis viato
 lūtare dei r̄ sacras scripturas ordinat⁹ res aggredit. Fur v̄o q̄ nocte ip̄e p̄dat.
 caput r̄ redēptor gentilium: vt antich̄is et Sed est hīc vna q̄stio. Si em p̄ ostiū
 mlti alī. Sed loq̄ndo de q̄cūs alto in ch̄im intelligim⁹: quō ip̄e leipm dīc pa
 trante. Prio aliūde alīcēdit stue velit in trare: Ad h̄ dicit q̄ in sp̄ualib⁹ nō est in
 trare vt ouis liue n̄ vt ouis s̄z vt pastor: cōuentens q̄ idē sit ostium r̄ pastor fm̄
 operatōes diuersas. Enī Chrys. Quia
 S̄co q̄ nō imitaf affectu vitam ch̄is. em adducit nos patri: ostium le dīc: q̄a
 Aug. Intrat p̄ ostiū q̄ intrat p̄ ch̄im: q̄ v̄o p̄curat: pastorē. Hec ille. Qui autē
 imitaf passionē ch̄i: q̄ cogscit hūilitatē intrat p̄ ostium modo exposito sicut in
 ch̄i. Hec ille. Enī nota q̄ ter ponit ly traut ch̄ist⁹ p̄ dñi r̄ scripturā: r̄ om̄es
 q̄. s̄z p̄mū nō ponit iñ nūc p̄ reliq̄s: tra p̄ apli p̄ christū: r̄ s̄līr p̄ scripturā mō suo
 q̄ sc̄dm q̄: valer ly idē: r̄ p̄seq̄nt tangit (pastor est ouium) sc̄z si non est tm̄ ouis
 duo p̄ q̄ intram⁹ p̄ ch̄im. s. cogscere et huic ostiar⁹ id est Doyles fm̄ Chrys.
 imitari: q̄ p̄mū est intellect⁹: c̄dm asse cui eloq̄a dei p̄mo sūt credita. Vel fm̄
 crus. Tales aut̄ sūt mlti. Prio q̄ volūt intrare cū scripturaz ignoratia: maxime re que nobis indicat ch̄im (operit) id est
 si volūt intrare vt pastores: q̄r rec⁹ que ipsum ch̄im introduc in ouile p̄ ip̄as scri
 rit ducere cecum. S̄co: q̄r nolūt ch̄im pturas q̄ ad Doylen: v̄l etiā p̄ illumini
 tūt p̄ viā hūilitat: sed volūt ingre nationē quo ad spiritūserm: q̄ interl⁹ et
 di vt dñen̄ velut sup̄bi. Enī Augusti. p̄ scripturas veram noticiā tradit. Da
 Qui ad ouile vult intrare p̄ ostiū: nō so le em̄ disposit⁹ in credendo dum ad suū
 lū ch̄im p̄dice: s̄z ch̄i ḡlam q̄rat non sensum scripturā trahit repugnatē in
 suā. Hūillis aut̄ sanua ch̄is est: q̄ intrat ea m̄tras falsitates intelligit: neq̄ moy
 p̄ hāc sanua op̄a hūile esse vt sano capi se neq̄ sp̄ūsc̄tō docente scripturas. Sic
 te possit intrare. Qui aut̄ se nō hūillat s̄z sup̄ de grecis dīcīt est: q̄ cū dī qui a pa
 exollit: p̄ murz vult alīcēdere: iō exaltaſtre p̄eedit: intelligit q̄ddā falsum: q̄. s̄
 vt cadat. Hec ille. Liero. Letamur ad sp̄ūsc̄tō nō p̄cedat a filio. Nec in⁹
 ascēsum. t̄lmeam⁹ r̄ lapsū. Nō estran telligo q̄ Doyles bene dispositum do
 ri gaudiū excelsa remissit: q̄nti meroris ceat interl⁹ illuminando vt sp̄ūsc̄tō
 est de excelsō cecidisse. Hec ille. Tertio sed extra tanq̄ p̄ceptor: loquendo inq̄n

L 14

Tractatus

II

tum et^o scripta exterrit^o ponunt. Et si secundum duros liberare vinculis possint, hec Aug. postularis intelligit ipse chris: qui cum etiā sit ostium ipse ut ait: se aperit cum se exponit. Et nota quod cum etiā ipse chris sit pastor: itrat per ostium scripturarum et tamē nullus aperit ostium inquit de^o est: sed intrat ianuis clausis nullo. s. et differente scripturas. Inquit autem hoc edoc^o est a deo multipliciter scieris ut dictum est multo riles sup. Sed ad noticiam hoz nota: quod sicut pastor et ostium: ita et aperte multipliciter dicitur et sumit. Nam ingredientur ut pastor propheta: primo scriptura aperte testificando per prophetaz: et de^o per miracula vera: et introducendo ipsum ad sceptrum proprium super omnes obtinendam luxuriam Matth. xl. Data est misericordia a deo ois patrum. Secundo aperit ei scriptura et de^o non ut ipse iteret: sed ut alii intrent ad ipsum: ut aperte hunc sit aperire ad hunc. Et sic dicitur Thos. qd Moyses aperit christum: quod dicitur Joan. v. Si crederes Moysi: credereris for. et misericordia. De me enim ille scripturam. Ingrediuntur vero ut pastor subrogatur vel ut ouis: aperte de^o siue spissantur: et scriptura: et chris modo exposito. (Et omnes voces eius audiuntur) Ista autem et cetera que sequuntur in crucifixione cui liber bono et subrogato pastori inquit est idem cum christo cuius vicem gerit: tamē per praeclaram crucifixionem christi. Et ideo illa de eo exponit primo. Omnes ergo in fidibus christi voces eius audiriuntur: sicut omnes ex imaginacione sua etiam pastoris vocem recognoscunt: ita fideles ex divina inspiratione et lumine fidei nouerunt vocem christi id est scripturam doctrine sue. Recete enim iudicantes nisi in affectu suo permittat affectio malas dñari. Et propterea omnes vocantur nostrarum: id est propter nos etiam sibi cognitas. Novit enim dominus: ut ait Aug. non minima pederunt. Quoniam etiam possimus dicere quod loquuntur de ipsis eis pñctez iusticiae (Et educit eas) Prior fuit Christus. de ipsis fideliis missis ad infideles: sic agnos inter lupos. Secundo fuit eundem de medio infidelium vocatis ad lumine fidei. Tertio fuit Aug. de peccato educens ad gratiam. Unde ait. Et quis alius omnes emittit nisi qui caput dimittit: ut euille. (Et cum prias omnes emiserintur). s. tria bus predictis modis (ante eas vadit) prebendo exempla bene operadi. Nec obstat quod plerique pastores omnes sequuntur. Prior: quod loquitur est parabolica: et nequit non operari ut ferunt in parva illa: pastores omnes coiter predicti sublantes ore et instrumento ad hoc ipsum fabricato: et maxime quam omnes pastores diligunt. (Et omnes illum sequuntur: quod sequitur vocem eius: alienum autem non sequuntur: sed fugiunt ab eo: quia non uerunt vocem alienorum) Et intelligitur quod alienum non sequuntur cum perseverantia: se uerunt tempore ex errore prohibiti. Alieni autem fuit Christus. dicitur hic Theodosius et Judas. De his autem habebit Act. v. Haec gister etiam historiaz: de his introducti Gamaliellem sic dicente. Theodosius magus ut tradidit Josephus dicebat se esse prophetam a deo missum et scire sepulcrum Moysis: et thesauros quos iudei in captivitate euntes in sinu morte abscondentes. Ad cuius persuasione multo vendebat omnibus: et sublati ex via: beati facultatibus ad regnum post triduum ut dividerebant iordanis et transirebant sicco pede: sicut transierat filius Israel. Et dum expectauerunt in illo triduo supuenientes procurato: praesidis syrii cum multis triduine equitatu milites ex eis occidit: et capit ipsi Theode et Hierosolymam reportauit. Post hunc exiret Judas galileus in diebus professiōis: id est descriptionis gualti: qui ut tradidit Josephus suadebat iudeis ut negarent tributa rhomanis. Postea periret ipse et quodcumque ei responderunt. Hec ille. Alieni etiam dicitur hic fuit eundem pseudo apostoli tunc futuri: imo et ipse antilulius decipiens non obtinebit sequaces post eius mortem. Est autem hic una quae aliquis qui non erat ouis: sed lupus videtur. Judas: et rursus aliqua ouis non audirent eam: ut aliqui ex his qui eum occiderent: dicitur quod quando non audiebant: omnes non erant. Contra hoc arguit Aug. Nam aliqui omnes dicunt a domini

Feria. II. infra octa. pente.

no p. Ezechielē errātes. Solus āt ipe Augu. z s. Tho. q dñs loquif de ouibz fm pdestinatōem: z non fm p̄sentem iusticiā. z dicunt q yna est vox chīi quam omes z soli pdestinati audītū: scz q per seuerauerit vscz in finē hic saluus erte. Possunt autē pdicta sedo exponi de qlt bet alio pastore/ etiam ad Iram. qz quā do ynu est exemplar alterius. vt Salomon chīi- z chīus alioꝝ pastoꝝ sub uno rextu possūt esse mlti iensus l̄ales. Si cui autē dicit scr̄us Thomas: h̄c chīus tangit signa boni pastoris. Primū est: quia et aperit ostiarius luxta p̄exposta Scdm: quia oues vocem eius audiūt. Signū em̄ boni plat̄ est: q diligat ab ouibz i. bonis: q̄uis forte odio habeat ab hīrcis z capris. Tertū: quia p̄prias oues vocat noiatim. In quo fm̄ sanctū Thomā notaſ: q respectu ouiu habet cognitionem z familiaritatē: quia illos ex nomine vocamus quos familiarit̄ co/gnoſtimus. z eas educit de ouili diabolo. I. mūdāna cōuerſatione. z vadit ante eas per exemplū bone cōuerſationis.

Quātū ad scdm ponif expōſitio eiusdem: cum dicit (Hoc puerbiū dixit eis Iesuſ) id est parabolā/ vel sermonē obſcurū. Licet em̄ cōmuniter dīcaſ puerbiū id qd cōmuniter est in oze omnī rānch sentētia vera quasi probatū verbum. Tamē fm̄ sanctū Thomā puerbiū est quādo altdq pro ſbo. I. loco verbi pont̄. ſicut ſi ſentētia vna exp̄mat p̄ ſba pabolica/ aut ſi ſtudinaria. Sicut ſi volens dicere q malicioſi machinant malum/ dīcat. vulpes ſynodū faciunt.

Ubi nota q ſētū ad etymologią pro uerbiū dīciſ quāſ pbatū ſbum. Sed ſētū ad derivationē vel cōpositionē dīciſ ex pro z ſbum. Et p̄mo modo est dīciſ approbarū p̄prie. cōmuniter vero parabola. Sed ſecundo modo est ecōuerſo. quia p̄prie est pabolā/ ſeu dīctū parabolicū. cōmuniter ſo est om̄e dīctū ap̄ probatū cōmuni hoīm ſentētia. (Illi autē non cognouerūt qd loqueret eis.) Augu. Pascit em̄ dñs manifestis: exer/cet obſcuris. Hec ille. Ideo ſo p̄cipue

dñs parabolice interdū loquebaſ: vt oe cultaret p̄cōſas ſentētias indignis / et exerceret ſtudioſos. Dicit autē sanctus Thomas q ignorantia que puentebat ex ſb̄is chīi est vrlis bonis: quia ſe exercēt ad intelligendū / z non valen/tes intelligere. ſed tamē credētēs vera eſſe: admirant altitudinē ſapiētē diuine: z cōſequēt etiā laudant. Impijs autē est damnoſis: quia nō intelligētēs blasphemāt. Ideo vt ait Aug. inde p̄ ſuſ laudat: z blasphemāt ipiūs. (Dixit ergo eis iteꝝ) ſ. volēs alīq exponere ex qbus poſſint intelligere reliq. (Amen amen dico vobis: quia ego ſum oſtium ouiu) nō ſolū paſtor: quia vterq; p̄ chīſtum īgredīunt̄ z egrediunt̄ (omes q̄t quot venerūt) ſez per iſtud oſtiū nō in/ trantes (fures ſunt z latrones). I. aiaꝝ ſeductores: et p̄p̄ij cōmodi ſectatores. Nec tamē fm̄ Chryſ. z August. in hiſ ſb̄is ītelligunt̄ patriarche z p̄phete. q̄ fm̄ Chryſ. loquif de ſeditioſis. fm̄ Au/guſt. ſo de hiſ q̄ venerūt p̄ter eū. p̄phe/re autē venerūt cum eo: quia cū ſitare. Scr̄us Tho. autē dicit q manichei pro peer iſta dīxerūt p̄ſes veteris testamētū qui chīm p̄celferūt / z malos z dānatos fuſſe. Sed hoc inq̄ appet falſuz ex tri/bus. Primo qdem: quia pabolā loquif de intrātibz z venētibz non per oſtiū. I. christū. Om̄es autē patriarche z p̄phe/re intrauerūt per christū qui eos ut precones mitrebat: quia licet ex tempore carnem ſumpferit: tamē ab eterno erat ſbum dei per quod illi mitrebanſ. Se cundo. quia dīcit: venerūt ſez p̄pria au/citoritate ſe īngerētēs: z non quāſ a deo miſſi. predicti autē fuerunt miſſi a deo. Tertio: qz oues nō audiuerūt fures: au/diuerūt autē p̄phetas: licet mali eos non audiuerint. Notandū poſfm eundē q fures ſunt q̄ vſurpat nō ſuū. I. auctoritatem docēd. latrones ſo q̄ per doctri/nas p̄uas occidūt (ſed nō audiuerint eos oues) id est illi fm̄ Augu. de q̄b̄ dīciſ. Nouit dñs q ſe eius. id est pdestinari.

Quantū ad tertiuſ ponif compariſ ſi ſurētē ſuſ ſentētia: cum dīciſ. Ego

E 117

Tractatus

II

sum ostiū q̄ ad eccliam & q̄ ad gl̄iam in
traf (p̄ me s̄iq̄s introicerit) ad eccliam
(saluabif) dūmō nō egredieſ p̄ apostolā
laiz vel culpā (Et ingredieſ & egredieſ
& pascua inueniet) Ita aut̄ yba mltis
plicē exponunt. Prio sic fm August. &
Theo. ingredieſ inter rectificādo cō/
scientia & egredieſ exercl ordinādo vi/
ram. Scđo sic fm Chrys. Ingredieſ. si/
co: p̄e ad fideles docendos : & inde egre/
dieſ ad ifideles querendos. Quāl em p̄
ostiū intrar h̄ libertatē intrādi & exēn/
di / meli q̄ ascēdit aliud. Tertio sic
fm Greg. sup Ezech. & etiā Aug. In/
gredieſ ad eccliaz militante. & egredieſ
ad triūphantē. In oīb̄ aut̄ p̄dictis sen/
sib̄ fidelis intrādo & exēndo inuenit pa/
scua aut future felicitas: aut alicul̄ pri/
cipiatis ei. Quarto sic. in li. de sp̄u &
q̄ia. Ingredieſ ad cōteplātōem dūuita/
ris: & egredieſ ad p̄siderātōem glōse
būantiar̄ in chio : & v̄trobīc pascua. i.
suauitate inuenit (Fur non venit nisi
vt fureſ) mō per poſitoſ (& mactet p̄ ma/
lam doctrinā & exēpla flagitioſa (& per/
dat) in etiāz dānationē (Ego veni vt
vitā habeāt) & hoc fm Augu. ingredieſ/
endo per fidem ex qua tūtus viuit (et
abundātius habeāt) egrediendo ad pa/
triā fm cundē in qua nunq̄ moriant.

Feria. iiiij. infra octa. Penteco.
Textus euāg. Joā. cap. vi.

Nemo p̄t venire ad me
nisi p̄ q̄ misit me trax̄
rit eu: & ego resuscitabo
eu i nouissimo die. Est
scriptū in p̄phīs. Erūt oēs do/
cibiles dei. Dis q̄ audiuit ap̄ze
meo & didicit: venit ad me. Mō
q̄ p̄zem vidit quisq̄ nisi is qui
est a deo. hic vidit p̄zem. Amen
amē dico yobis: q̄ credit in me:
habet vitā eternā. Ego sum pa/
nis vite. P̄es v̄l māducauerit
māna in deserto & mortui sunt.
Hic est pānis de celo descēdes:

v̄t siq̄s ex ip̄o māducauerit: nō
mōrāt. Ego sum p̄ans viuus
q̄ de celo descēdi. Siq̄s mādu/
cauerit ex hoc pane: viuet in et/
iū. Et panis quē ego dabo ca/
ro mea est pro mūdi vita.

Nemo p̄t venire ad
me: nisi pat̄ q̄ misit me trax̄
rit eu: & e. reli. eu in no. dī. r̄c
Jo. vi. Circa p̄ns euā. est ml̄
tplex dubitatio. P̄ia: q̄ cū ad ch̄z va/
dam? crededo: credim? aut sp̄ce: nō v̄
ver p̄ ad ip̄m trahamur. q̄ trahiē v̄to/
lētari. Ad hāc aut̄ ylso s. Tho. sup Jo.
z. ii. dī. xv. z. j. q. xxij. sic rideo. P̄i el̄
nus ad suū filiū hoies trahit ml̄tipl̄ st̄
ne violētia sic & hō hoiez ml̄tipl̄ trahit
Nā hō trahit hoiem P̄io rōe suadēdo
Et ds p̄ sil̄ ad suū filiū hoiem trahit
demonstrando ch̄m esse filiū suū p̄ scri/
perū: vel inspiratōem: vel p̄ miraclo/
opatōem. Scđo allicēdo et puocādo co/
cupiam eo mō q̄ ram̄ v̄t̄res trahit ouē.
& eo mō q̄ dt̄ Utrg. in buc. Trahit sua
quēq̄ voluptas. Et sic ds in ḡne cāe fit
futuro: & i p̄senti aie rotō corde sequēt̄
ch̄m pastorē suū. Ondit aut̄ h̄ p̄ sc̄p̄u/
rā & p̄dicatores: & marie p̄ int̄na t̄npi/
ratoem fac̄les gustare sc̄illas t̄dulē
amoris. Tertio hō trahit hoiem effec/
ue violentādo. sic c̄t ds trahit nos effec/
ctiue inq̄stū effic̄ in nob̄ volūtātē q̄ seq̄
volū ch̄z: tuxta illō. Phil. q̄. De' opat̄
in nob̄ yelle & pficere. Ix ds er sic trahen/
do nō violētāt hoiez vt hō. q̄ nō alit sic
trahit: n̄lī q̄ fac̄ nos yelle. Si aut̄ yob/
lum̄ lā nō cogimur. Si āt̄ ēt hō sic trah/
beret hoiez nō violētārer. Scđa q̄ō ē:
q̄ si p̄ trahit ad filiū: quō p̄ filiū trahit
read p̄zem. tuxta illō. Jo. xiiij. Ego suz
via. & Jo. xviij. P̄i manifesta. r̄c. Ad
hāc dī s. Tho. sup Joā. P̄io sic. Ch̄s
inq̄stū hō trahit ad p̄zem eo mō q̄ via ad
tm̄nū & ecōuerso p̄ ad ch̄m: eo mō q̄
dans v̄t̄re accedendi ad ch̄m. Vel dī
scđo sic. Ch̄s inq̄stū ybū dei trahit ad
p̄zem manifestādo illū & p̄dicatoř exer-